

Preek Capelle-Schollevaar, 3 maart 2013, 9.15 uur, 4^e lijdenszondag

Thema: 'Zo Meester, zo leerling,' naar aanleiding van Psalm 69: 1-5 en 31-37 en Johannes 15: 18-27 (kern: vers 20)

1. Jezus noemt eerlijk de prijs voor het volgen van Hem
Verkopers beloven je vaak gouden bergen, maar als je ziet wat er uiteindelijk uit komt, valt het dikwijls vies tegen. Dat is nou precies wat Jezus níét doet. Hij is goudeerlijk. De prijs voor het volgen van Hem is enorm hoog, en Jezus vindt daar geen doekjes om. Vers 18: 'Als de wereld jullie haat, weet dan dat ze Mij eerder dan jullie gehaat heeft.' Het beeld dat in dit bijbelgedeelte naar voren komt, is nu niet direct aantrekkelijk. Vers 20: 'Denk aan het woord dat Ik tot jullie gesproken heb: Een slaaf staat niet boven zijn heer. Als ze Mij vervolgd hebben, zullen ze ook jullie vervolgen. Als ze Mijn woord bewaard hebben, zullen ze ook dat van jullie bewaren.'

Het is opmerkelijk dat Jezus hier voorziet, dat het vooral zal gaan om haat tegen Hém. Haat tegen Jezus. Vers 21: 'Dit alles zullen zij u aandoen om *Mijn naam*, want ze kennen Hem niet, die Mij gezonden heeft.' En vers 23: 'Wie Mij haat, haat ook Mijn Vader.' Wie Jezus haat, haat dus ook God. Dat is héél zwart-wit. Ik weet niet hoe uw ervaring is, maar over God kun je nog best een goed en rustig gesprek hebben met allerlei mensen, ook moslims en orthodoxe Joden en noem maar op. Maar als Jezus ter sprake komt, dan wordt het opeens spannend. Jezus die het zegt, twee hoofdstukken eerder, in Johannes 14: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven, niemand komt tot de Vader dan door Mij, via Mij.'

Jezus volgen kost je dus véél, heel veel. Daarom is het eigenlijk wel heel bijzonder dat zoveel mensen dat doen! Ontelbaar veel mensen! En er zijn ook ontelbaar veel mensen gemarteld en vermoord omdat ze in Jezus geloven en omdat ze trouw zijn aan Hem. Momenteel worden christenen vervolgd in meer dan vijftig landen. Daar kun je als christen je baan verliezen, in de gevangenis gezet worden, gemarteld worden, of vermoord worden. Vandaag de dag zijn er ongeveer 100 miljoen vervolgte christenen.

2. Waarom zou je deze prijs willen betalen?

Je kunt je afvragen: 'Waarom ga je in vredesnaam Jezus volgen, als dat zúlke enorme offers van je kan vragen?!' Ja, toch gebeurt dat en in veel landen waar christenen worden vervolgd, gróéit juist hun aantal. Waarom? Als jij ziet dat je buurman lijdt voor zijn geloof, zich laat martelen, zich laat slaan, dan denk je: 'Dat geloof van hem, dáár moet ik meer van weten. Want als je dát er allemaal voor over hebt, dan moet dat wel het mooiste zijn wat je wáár ook ter wereld kunt vinden.'

En zo is het ook! Niets is zo goed als een leven, heel dicht bij God! Misschien ben jij jongere en zit je hier in de kerk omdat je nou eenmaal moet van je ouders. En jij denkt: 'Wat heb ik eigenlijk aan dat geloof? Het zegt mij eerlijk gezegd niks.' Mag ik je eens uitdagen? Ook vandaag, op deze dag sterven er mensen voor Jezus. Dat doen ze niet voor niets! Als jij nog nooit hebt ontdekt wat de waarde is van geloof: ga op zoek! Bid God: 'Here God, wilt U in mijn leven komen! Maak me vól van de Heilige Geest en laat het me proeven, wat dat betekent: leven met U.' Jezus volgen maakt je leven intens waardevol. Maar ook spannend en boeiend. In de 18e en de 19e eeuw gingen er zendelingen uit Duitsland naar Suriname. Dat waren de Herrnhutters, mensen die woonden op het landgoed Herrnhut ('De hoede van de Heer'). Dat landgoed was van graaf Ludwig von Zinzendorf geweest, die had daar een heel zendingscentrum van gemaakt. Vanuit Herrnhut werden mensen uitgezonden naar afgelegen plaatsen. Vooral gebieden die andere zendelingen te moeilijk vonden, zoals

Groenland, maar ook Suriname. In Suriname was het voor Europese zendelingen verschrikkelijk moeilijk om te werken. Dat kwam door ziektes en door wilde dieren, maar het kwam ook door tegenwerking en terreur. In Suriname werkten slaven uit Afrika op de plantages. De eigenaren van die plantages wilden absoluut niet dat de slaven christen zouden worden, want dan zouden ze op dezelfde voet staan als hun directeuren. Dat was de sfeer in Suriname in die tijd.

De Herrnhutters blijven zendelingen uitzenden, maar het is ploegen op de rotsen. De eerste drie uitzendingen mislukken totaal. De meeste zendelingen overlijden door een ziekte of worden vermoord, en anderen komen helemaal ontmoedigd terug. Maar elke keer weer worden er mensen uitgezonden. Bijvoorbeeld Christoffel Dähne, uitgezonden in 1736. Hij gaat zending bedrijven onder de Indianen. Eerst heeft hij nog helpers, maar op een gegeven moment staat hij er helemaal alleen voor. Alleen in de wildernis. Weet u wat hij dan schrijft?

'Ik heb toen, met mijn lieven Heiland alleen huis gehouden, met een vergenoegd en zalig hart gedaan wat ik kon, en de Heiland troostte mij, door Zijne lieve nabijheid in deze wildernis zoo krachtig, dat ik regt zalige tijden heb doorgebracht.' Kijk, dát is geloof! Daarvoor betaal je die prijs! En Dähne merkte het ook: 'Mijn Heer leeft!' Dähne had een hut, die bestond uit vier palen met een dak van palmbladeren. Een keer sloop een tijger 's nachts brullend om die hut heen, maar Dähne bleef rustig liggen en vertrouwde op Jezus. Er gebeurde niets.

Op een avond wilde hij gaan slapen, en precies toen hij ging liggen, viel een tamelijk grote slang van een lat af, bovenop hem. De slang slingerde zich twee tot driemaal om zijn hals en hoofd en kreeg hem steeds vaster in zijn wurggreep. 'Ik dacht,' zo vertelde Dähne, 'dat kon wel mijn dood veroorzaken, en schreef daarom met krijt deze omstandigheid op de tafel tot een bericht voor de Broeders, opdat zij niet in de waan zouden verkeeren, dat de Indianen schuld aan mijnen dood hadden.' (Wat een liefdevolle bezorgheid!) 'Intusschen viel het mij in, om, in vertrouwen op het woord des Heeren (Marcus 16-18) den slang van mij af te werpen; ik deed dit daarop met zulk eene kracht, dat iets van mijn vel mede ging.' Op een dag komt er een groep van 50 Indianen op hem af, en ze omsingelen zijn hut. Ze hebben ijzeren bijlen en houwelen bij zich en ze zijn van plan om Dähne te vermoorden. Maar Dähne gaat rustig met ze in gesprek, en alles keert ten goede om.

3. Mini-risico-christenen en maxi-risico-christenen

Merkt u het? Jezus volgen is niet maar een beetje duf en saai. Jezus volgen is je leven wagen! Het kan je alles kosten! Maar je krijgt er altijd méér voor terug: een diepe vrede in je hart, een blijdschap, een vrolijkheid van binnen, die veel intenser is dan welke andere blijdschap en vreugde dan ook maar.

De Here Jezus Zelf, Hij gaat mee, en Hij is bij je. Hij wijst de weg! 'Een slaaf staat niet boven zijn heer. Als ze Mij vervolgd hebben, zullen ze ook jullie vervolgen. Als ze Mijn woord bewaard hebben, zullen ze ook dat van jullie bewaren.'

Hoe zit dat nu eigenlijk in onze tijd, hier en nu? Wat betekent dat nou voor ons: offers brengen voor Christus? Lijden voor Hem? Nou, dat kan betekenen dat je vrienden, of dat je familie het maar belachelijk vinden, hoe jij met geloof bezig bent. Je kunt er mensen door verliezen. Je kunt ermee gepest worden, dat je naar de kerk gaat, op

school of op je werk. Op Facebook kun je negatieve reacties krijgen als je iets schrijft over je geloof. Dat kan allemaal. Laten we maar héél eerlijk zijn tegen elkaar, want Jezus is ook eerlijk. Hij zegt precies waar het op staat. Je moet er gewoon rekening mee houden dat jouw. Als je geloof je in de problemen brengt: schrik dan niet! Ze hebben het bij Jezus ook gedaan. Zo Meester, zo leerling.

Ja, het gaat zelfs nog een stap verder! Als Jezus niets gedaan had, en alleen maar onopvallend in een hoek had gezeten, dan was er ook niemand geweest die Hem had gehaat. Maar Jezus heeft de roepstem van Zijn Vader gevolgd. En dáárdoor stuitte Hij op tegenstand en haat. En de vraag is aan ons: zitten wij stil in een hoekje christen te wezen, of gaan we de weg waarop God ons roept? Dat is nooit een gemakkelijke weg. Als je bijvoorbeeld merkt dat twee burens met elkaar ruzie hebben, dan kun je er met een grote boog omheen wandelen, maar je kunt ook kijken of je iets kunt doen om hen te helpen weer bij elkaar te komen. Dan neem je het risico! Je kunt op je werk nooit over geloof praten en nooit vertellen dat je 's zondags in de kerk zit. Maar je kunt ook gewoon eerlijk zijn en op maandag vertellen wat je 's zondags hebt gedaan. Je neemt dan een risico: ze kunnen je belachelijk maken. Maar je bent in ieder geval geen grijze muis.

Je hebt twee soorten christenen: de mini-riisico-christenen en de maxi-riisico-christenen. De mini-riisico-christenen, die zouden nooit naar Suriname zijn gegaan, maar die zouden ook nooit hebben meegemaakt, dat God hen redde van een slang en van vijftig Indianen. Als je nooit risico's neemt, als je nooit je kruis opneemt en achter Jezus aan gaat, dan zul je ook weinig van God ervaren. Maar als je Jezus volgt, dan zul je volop merken dat Hij leeft! En dat Hij werkt!

4. Jezus geeft ook een geweldige belofte!

'Een slaaf staat niet boven zijn heer. Als ze Mij vervolgd hebben, zullen ze ook jullie vervolgen.' Dat is wat Jezus zegt in vers 20. Maar weet u wat ik nou zo mooi vind? Hij gaat verder! Er komt ook een belofte! 'Als ze Mijn woord bewaard hebben, zullen ze ook dat van jullie bewaren.' Er zijn dus twee kanten aan de zaak! Als je op pad gaat, achter Jezus aan, dan kun je merken dat mensen je gaat haten. Maar je kunt óók merken dat mensen je zullen geloven!

Denkt u nu even aan de mensen rondom Jezus: hebben zij Zijn Woord bewaard? Judas heeft Jezus verraden, hij was niet trouw. De andere elf, die lieten allemaal Jezus in de steek toen Hij gevangen werd genomen. En Petrus verloochende zijn Heer. Maar toch bleven ze, dankzij Gods genade, trouw! Ze zijn de wereld in getrokken en hebben het Evangelie doorgegeven. Om Jezus Zelf heen

stonden vaak enorme mensenmassa's. En nu? Alleen al in Nederland zitten vandaag ongeveer een miljoen mensen in de kerk. Wereldwijd vééle miljoenen.

'Als ze Mijn woord bewaard hebben, zullen ze ook dat van jullie bewaren.' Als je daarover nadent, is dat een geweldige belofte! Want dat mensen Jézus' woorden bewaren, ja, dat kan ik me nog wel voorstellen. Maar dat mensen ónze woorden bewaren...! Onze gewone woorden.

Johannes Arabischschool, Nieuw Aurora. Genoemd naar Johannes Arabi.

Als je de buurvrouw op de thee hebt, en je praat als vrouwen onder elkaar, en jaren later zegt ze: 'Ik zal nooit vergeten wat je toen tegen me zei.' Of als je met een klasgenoot een gesprek krijgt over God, misschien wel onderweg naar huis, op de fiets. En later blijkt hoe dat gesprek voor die ander een schakel is geweest op de weg naar geloof.

Onze héél gewone woorden, ze kunnen véél meer betekenen dan we vaak denken. Véél meer!

U, en jij en ik, we moeten véél meer bidden: 'Here God, gebruik mij alstublieft! Gebruik mijn woorden, gebruik mijn daden, gebruik mijn leven!' Dan kunnen er bijzondere dingen gebeuren. Daarvoor hebben we de Heilige Geest nodig. En dat is dan ook precies waar dit bijbelgedeelte op uitloopt. Vers 26: 'Wanneer de Trooster komt, die Ik jullie zenden zal van de Vader, de Geest der Waarheid, die van de Vader uitgaat, zal deze van Mij getuigen; en jullie moeten ook getuigen, want jullie zijn van het begin aan met Mij.' De Heilige Geest, wat hebben we die nodig. Bidt u weleens om de Heilige Geest? Bidt u: 'Here God, kom en vervul mij met de Heilige Geest!' Dat moet u doen! En niet alleen op Pinksteren, maar elke dag! Wat elke dag hebben we de Heilige Geest nodig!

Weet u wat mij is opgevallen? In vers 25 wordt Psalm 69 aangehaald: 'Zij hebben mij zonder reden gehaat'. In die Psalm wordt eigenlijk al het lijden van Jezus getekend. Maar waar loopt die Psalm op uit? Op het grootmaken van God! Op het getuigen! En in Psalm 22 is dat precies hetzelfde. Jezus zegt: 'Als ze Mijn woord bewaard hebben, zullen ze ook dat van jullie bewaren.'

Daar in Suriname, daar was het ploegen op de rotsen. Er was veel vervolging. Heel veel. Maar soms werd het opeens duidelijk, dat er mensen waren die het woord van God bewaarden. Zo bleef bijvoorbeeld het zendingswerk onder de Boslandcreolen heel lang zonder enig resultaat. De Boslandcreolen werden vroeger Bosnegers genoemd. Hun voorouders waren gevluchte slaven, gevlucht van de plantages het oerwoud in. De zendingen trokken naar hun gebied, en er was een stamhoofd, Abini, dat hen vriendelijk ontving. Hij zei tegen zijn zoon Arabi: 'Ik weet niet wat dit voor mensen zijn, en waarom ze hier willen wonen. Maar ik geloof dat God ze naar mij toegezonden heeft.' Kort daarna kwam Abini om in een gevecht met een andere stam. Maar

Arabi, zijn zoon, hield die woorden van zijn vader in gedachten. Hij gaf de zendingen ruimte om hun werk te doen. Er was enorm veel tegenwerking, en jarenlang kwam er niemand tot geloof. En toen gebeurde het! Wie werd het eerst christen, van de hele stam? Het stamhoofd, Arabi. Hij liet zich dopen, op 6 januari 1771. En vijftig (!) jaar lang heeft hij de zendingen met raad en daad bijgestaan. Hij ging mee met zendingsreizen, hij vertaalde, overal gaf hij hulp. En bij zijn doop nam hij ook een nieuwe naam aan: Johannes, dat betekent:

'De HERE is genadig'. Johannes Arabi.

'Een slaaf staat niet boven zijn heer. Als ze Mij vervolgd hebben, zullen ze ook jullie vervolgen.' Jezus is goudeerlijk. De prijs is hoog, maar leven met Hem, dat is het dubbel en dwars waard! En Hij gaat verder: 'Als ze Mijn woord bewaard hebben, zullen ze ook dat van jullie bewaren.' Wat een belofte! Zijn werk gaat door. Daarvoor staat Hij Zelf garant! Amen.